

RAREKIEK

Oma

Ze slaat haar handen voor haar oren. Dat lawaai! Ze moet welhaast 80 jaar zijn, dit frêle dametje met opgestoken grijze haren en in gebloemde zomerjurk.

Ze staat met haar dochter en twee kleinkinderen op de Vismarkt waar ze haar ogen uitkijkt. De Meikermis is nieuw voor haar. De hoeveelheid attracties, de herrie, het commerciële geweld – is dit waar zij van houdt op een kalme zondagmiddag?

Ze haalt opgelucht adem als haar twee kleinzoons ongeschonden uit de botsauto's stappen. „Waar gaan we nu in?” vragen de kinderen gretig.

„Het reuzenrad”, besluit moeder.

Oma wil niet, evenals een van haar kleinzootjes. Maar alleen aan de grond blijven staan? Nee. Ze gaan overstag. Gevieren staan ze in de rij voor de kassa.

„Ik doe mijn gehoorapparaatjes uit”, zegt oma, in een poging het ergste lawaai uit te schakelen.

Zoals blinde mensen goed kunnen horen, ontpopt de oma zich als een uitstekend ziener. Maakt haar dochter nou ruzie met de kaartverkooper van het reuzenrad?

„Ja”, zegt de dochter. „Ik vroeg met een knipoog of zijn attractie een beetje veilig was. Hij reageerde als door een wesp gestoken.”

Oma neemt ineens de leiding. „Na het reuzenrad trakteer ik op ijsjes”, zegt ze. „Bij die ijskraam onderweg naar huis”, voegt ze eraan toe, zodat ze er zeker van is haar kalme zondagmiddag te hervatten. Weg van de Meikermis.

VRAAG & ANTWOORD

Hondenpoep: het komt Oosterparkers de neus uit

Het regent klachten over hondenpoep in de Oosterparkwijk in Groningen. Daar moeten we wat mee, meenden de instanties en ze verzonden de poeptelling. De wát? Ellen Beck van Duurzaam Oosterpark weet er meer van.

Wat is 'Poep op de stoep' in de Oosterparkwijk?

„Een project met wijkbewoners en een aantal organisaties, waarbij we gezamenlijk hondenrollen gaan tellen. Het is de allereerste poep-telling van Groningen, misschien wel van Nederland.”

Waarom houden jullie zo'n telling?

„Vanwege de ergernis over poep in de openbare ruimte. Op de stoep, in de parken, bermen, op speelplekken: overal ligt poep.”

Getver. Hoe weten jullie dat de ergernis groot is?

„Door verhalen. De parken worden niet gebruikt, ook niet op zonnige dagen, want er ligt veel hondenstront. Het is altijd uitkijken geblazen. En die geur.”

Wat is het ergste verhaal?

„Iedereen kent het fenomeen dat je er zonder het te weten middenin stapt en een spoor in je huis maakt. Er is ook sprake van goedkoop hondenvoer. Dat is niet goed voor de hond en ook niet voor de natuur.”

Is het in de Oosterparkwijk erger dan in andere wijken?

„Dat weet ik niet, maar er waren in deze wijk al veel honden

er zijn tijdens corona alleen maar meer bijgekomen.”

Hebt u daar cijfers van?

„In deze wijk wonen 1200 honden, op 1800 huishoudens. En dan te bedenken dat één hond 125 kilo poep per jaar produceert.”

En wat houdt de telling in?

„Zaterdag tussen 10 en 14 uur staan we met een kraampje op het Linnaeusplein. Deelnemers krijgen een tasje met een pen, een turflijst en vlaggetjes die ze in de drol moeten steken. Ze maken een wandeling van minimaal een half uur in de wijk en zo kunnen we turven hoeveel drollen er liggen en waar.”

Helpt zo'n telling, denkt u?

„Ja, die levert ons informatie op die kan bijdragen aan een oplossing. En het vergroot het bewustzijn van mensen.”

Andere acties hielpen niet?

„Nee, niks helpt. De prullenbakken met poepzakjes niet en het aanspreken van hondenbezitters ook niet. Die hebben altijd een weerwoord. De teneur is: waar bemoei je je mee en: we betalen toch hondenbelasting?”

Nu maar hopen op een hoop deelnemers.

„Ja, als er veel mensen meedoen, wordt het een makkelijker onderwerp om over te praten en brengt het misschien een gedragsverandering teweeg. Neem gewoon een zakje mee en deponeer dat in een vuilnisbak, niet in de heg, zoals nu wel gebeurt.”

EINDEXAMEN 2022

‘Pr-medewerker uit serie op Netflix was mijn inspiratie’

Duizenden scholieren in Groningen en Drenthe buigen zich deze maand over hun eindexamen. *Dagblad van het Noorden* keek gistermiddag mee over de schouder bij Daphne Matthijssen (16) uit Veendam. De vmbo-tl-leerling van het Winkler Prins in Veendam deed toen haar scheikunde-examen.

LAURA POPKEN

Voor het scheikunde-examen stond twee uur, van half twee tot halfvier. Maar Daphne Matthijssen komt al om tien over half drie het lokaal weer uit gelopen.

„Ik was met al mijn examens snel klaar. Behalve met wiskunde. Ik heb het niet afgeraffeld hoor, sommige dingen begreep ik gewoon. Alleen de vragen waar meer punten voor stonden, gingen wat minder goed.”

Ze vond het examen dan ook moeilijker dan ze van tevoren had verwacht. „Ik had wel goed geleerd en ook oefenexamens gemaakt, maar op het echte examen waren de verhaaltjes bij de vragen heel anders. Het ging opeens over vitamines en de verf van Vincent van Gogh. Daardoor snapte ik niet alles even goed. Maar ik ben wel opgelucht, want ik was heel zenuwachtig.”

Het leren voor de examens viel voor Daphne allesbehalve mee. „Door corona was mijn motivatie totaal weg. Ik vond het lastig om mijn boeken te pakken en aan het leren te beginnen. Mijn moeder hielp me daarbij, en zei dat ik mijn telefoon beter weg kon leggen. Dat is moeilijk, want ik kan niet goed van mijn telefoon afblijven. Daarom had ik een app op mijn telefoon gezet die mijn scherm vergrendelde, zodat ik er niet de hele tijd op kon kijken. Mijn ADHD maakt leren ook lastig, ik ben snel afgeleid.”

Na de middelbare school gaat ze de mbo-4-opleiding Marketing & Communicatie volgen aan het Alfa College in Groningen. De Veendamse veert helemaal op als ze daarover vertelt.

„Ik vind het helemaal geweldig dat ik binnenkort naar Groningen ga, ik ben echt een stadstype. Ik heb me niet voor niets voor zoveel mogelijk meeloopdagen ingeschreven, op die manier kon ik lekker

Daphne Matthijssen: „Door corona was mijn motivatie totaal weg. Ik vond het lastig om mijn boeken te pakken.” FOTO DVHN

vaak naar Groningen.”

Na haar opleiding wil Daphne het liefst pr-medewerker worden. „Eerst wist ik echt niet wat ik wilde worden, tot ik aan het einde van het derde jaar de serie *Workin' Moms* ontdekte op Netflix. De hoofdpersoon die daarin speelt, is pr-medewerker, zij was mijn inspi-

ratie. Net als zij wil ik dingen promoten voor merken, schrijven voor een bedrijf en in mooie outfits presentaties houden en naar verschillende plekken toe gaan. Bij wat voor bedrijf ik wil werken, weet ik nog niet. Ik wil in ieder geval heel graag zakenvrouw worden.”

‘Op de mavo was ik een erg braaf jongetje, spijbelen was er niet bij’

Terwijl duizenden scholieren zwoegen op hun examens, blikken we met bekende Drenten en Groningers terug op hun schooltijd en eindexamen. Vandaag doen we dat met ondernemer Jan Schutrups.

Naam: Jan Schutrups
Leeftijd: 58

Woonplaats: Exloo
Opleiding: Mavo in Borger

„Pfff... van de mavo weet ik helemaal niets meer, haha. Ik weet niet eens meer hoe of waar ik examen heb gedaan. Volgens mij zaten we in de

huishoudschool. En waar ik examen in deed... goeie vraag, haha. Duits, dat weet ik nog wel. Nederlands, scheikunde en wiskunde. Frans heb ik laten vallen. En biologie, daar deed ik ook examen in.”

„Ik was 15 toen ik klaar was met de mavo in Borger. Ik ging iedere dag op het fietsje vanaf Exloo en was een heel braaf jongetje. Ik deed altijd wat ik moest doen en wat er van me werd verwacht, maar ik was geen ster. Ik deed

maar wat, en het kwam wel goed.” „In Exloo werden we beschermd opgevoed, het werd pas spannend toen ik vervolgens naar de Middelbare Detailhandelsschool in Emmen ging. Daar hing een andere cultuur, er was meer vrijheid. In Borger werd iets van je verwacht, maar in Emmen waren we zelfstandiger en konden we ondeugende dingen doen, zoals spijbelen. Dat was er in Borger niet bij; daar deed je braaf wat de leraar zei.”